

Nieuwsbrief SR Updates - Nummer 04, 2013

Nummer 4, 2013

Redactie: prof. mr. J.S. Nan en mr. C.L. van der Vis.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ5399](#) 26-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ5406](#) 26-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ5374](#) 26-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ5377](#) 26-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BV9087](#) 26-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ5568](#) 26-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ2218](#) 26-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ5407](#) 26-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ5410](#) 26-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ5408](#) 26-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ5404](#) 26-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ5401](#) 26-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2013:BZ5391](#) 26-03-2013

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2012:BX5012](#) 25-09-2012

Uitspraken zonder ECLI

[- onbekend -](#)

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[- onbekend -](#)

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[- onbekend -](#)

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

- onbekend -

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Denaturering

Het Hof heeft aan het tot het bewijs gebezigde onderdeel van verdachtes verklaring een wezenlijk andere betekenis gegeven dan verdachte daaraan kennelijk heeft bedoeld te geven.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 26-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ5377

Zaaknummer: 11/01335

Wetsartikelen: 338 Sv

RECHTSPRAAK

Verandering van wetgeving

De Hoge Raad herhaalt de toepasselijke overwegingen uit Hoge Raad 12 juli 2011, LJN BP6878 met betrekking tot verandering van wetgeving. Uit de nota van toelichting, noch uit enige andere aanwijzing kan worden afgeleid dat de wijziging van de regelgeving in casu voortvloeit uit een verandering van inzicht van de regelgever omtrent de strafwaardigheid van het vóór de wijziging begane onder 1 bewezenverklaarde (gekwalificeerd als 'opzettelijk handelen in strijd met het in artikel 2 Sub c Ow gegeven verbod'). Nu de regels van sanctierecht wat dat feit betreft wel zijn veranderd ten gunste van verdachte, had het Hof die nieuwe regels moeten toepassen. De wijziging in regelgeving alsmede artikel 1 lid 2 Sr brengen aldus mee dat voor het strafbare feit dat onder 1 is bewezenverklaard, als zodanig een maximum van 2 jaar geldt. Het is onaannemelijk dat de regelgever bij de wijziging voor ogen heeft gehad dat in een geval als in casu voor het onder 3 bewezenverklaarde feit (voorbereiding van het opzettelijk bewerken van psilocybine of psilocine bevattende substanties en/of preparaten) nog een veroordeling ter zake van artikel 10a Ow, met als maximum 6 jaar gevangenisstraf zou kunnen volgen. Daarom moet worden aangenomen dat voormelde wijziging van de regelgeving voor een specifiek geval als in casu in zoverre wel blijkt geeft van een gewijzigd inzicht in de strafwaardigheid van vóór de wijziging begane feiten, zodat het onder 3 bewezenverklaarde thans niet meer strafbaar is. Hoge Raad herhaalt de relevante overwegingen uit HR 12 november 1994, LJN ZC9875. Gelet daarop geeft 's Hofs oordeel dat het aanwezig hebben van DMT bevattende stukjes boomschors als overtreding van artikel 2 Ow strafbaar is, blijk van een onjuiste rechtsopvatting.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 26-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ5374

Zaaknummer: 11/00173

RECHTSPRAAK

Beklag - Geen mogelijkheid tot cassatie, omdat er geen grond is zoals vernoemd in artikel 445 Sv

Het cassatieberoep is gericht tegen een beschikking van een gerechtshof inhoudende de ongegrondverklaring van het beklag als bedoeld in artikel 12i Sv. Ex artikel 445 Sv staat tegen beschikkingen beroep in cassatie alleen open in de gevallen in dat wetboek bepaald. Nu in dat wetboek geen bepaling voorkomt volgens welke beroep in cassatie openstaat tegen een dergelijke beschikking, kan verdachte in het ingestelde beroep niet worden ontvangen.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 26-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ5410

Zaaknummer: 12/04771 B

Wetsartikelen: 12i Sv

RECHTSPRAAK

Beklag tegen beslag

In aanmerking genomen dat de Rechtbank heeft vastgesteld dat klagster niet heeft gesteld rechthebbende te zijn ten aanzien van de inbeslaggenomen paarden, getuigt het oordeel dat klagster niet kan worden aangemerkt als belanghebbende in de zin van artikel 552a Sv niet van een onjuiste rechtsopvatting. Artikel 552a Sv noch enige andere wettelijke bepaling stelt beklag open tegen het verlenen van een machtiging in de zin van artikel 117 Sv (vgl. HR 2 maart 1999, LJN AB7949). Voorts is onder 'gebruik' in de zin van artikel 552a lid 1 Sv niet begrepen 'in gerechtelijke bewaring [geven]' als bedoeld artikel 118 lid 2 Sv, zodat ook tegen een beslissing van de OvJ omtrent het in bewaring geven van de inbeslaggenomen voorwerpen geen beklag openstaat.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 26-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ5406

Zaaknummer: 12/02820 B

Wetsartikelen: 552a Sv

RECHTSPRAAK

Vordering tenuitvoerlegging lijfswang

Volgens artikel 445 Sv staat tegen beschikkingen beroep in cassatie alleen open in de gevallen in dat wetboek bepaald. Nu in dat wetboek geen bepaling voorkomt volgens welke tegen een beschikking als de onderhavige, waarbij verlof is verleend tot tenuitvoerlegging van lijfswang als bedoeld in artikel 577c Sv, beroep in cassatie openstaat, kan veroordeelde in het ingestelde beroep niet worden ontvangen. Dit wordt niet anders doordat in HR 20 december 2011, LJN BP9449 is geoordeeld dat de in artikel 577c Sv voorziene maatregel van lijfswang heeft te gelden als 'penalty' in de zin van artikel 7 lid 1 EVRM. Ook in het licht van dit oordeel kan immers uit artikel 13 EVRM niet volgen dat tegen de rechterlijke beslissing waarbij die maatregel is opgelegd steeds een rechtsmiddel moet openstaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 26-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ5408

Zaaknummer: 12/04413 B

Wetsartikelen: 577c Sv en 445 Sv

RECHTSPRAAK

Jeugdzaak

Uit artikel 77h lid 1 sub b Sr vloeit voort dat het Hof ten onrechte voor de bewezenverklarde overtredingen telkens de straf van jeugddetentie heeft opgelegd. 's Hofs oordeel dat het ongecontroleerde bezit van de motorscooter in strijd is met de wet, is niet zonder meer begrijpelijk.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 26-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ5404

Zaaknummer: 12/01709 J

Wetsartikelen: 77h lid 1 sub b Sr

RECHTSPRAAK

Vormverzuimen

Het middel steunt op de opvatting dat indien sprake is van een aantal door de rechter geconstateerde vormverzuimen, hij dient aan te geven in hoeverre elk van die vormverzuimen tot strafvermindering heeft geleid. Die opvatting vindt geen steun in het recht.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 26-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ2218

Zaaknummer: 11/04807

Wetsartikelen: 359a Sv

RECHTSPRAAK

Horen van de raadsman als getuige

Verzoek om de raadsman als getuige te horen terecht afgewezen. Het horen van de advocaat die op de terechtzitting hetzij de verdachte als raadsman bijstaat, hetzij hem op de voet van (art. 48 WED in verbinding met) art. 398, onder 2°, Sv vertegenwoordigt, hetzij hem als op de voet van art. 279 Sv gemachtigde verdedigt, past — behoudens bijzondere gevallen — niet in het Nederlandse stelsel van strafvordering (vgl. ten aanzien van het OM LJN ZD0328, NJ 1996/249).

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 26-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ5399

Zaaknummer: 11/05450

Wetsartikelen: 398 lid 2 Sv

RECHTSPRAAK

Verbeurdverklaring

De Rechtbank heeft betrokkene van de gehele ten laste legging vrijgesproken en een inbeslaggenomen personenauto verbeurdverklaard. Tegen dit vonnis is namens betrokkene hoger beroep ingesteld. Het Hof heeft verstaan dat het rechtsmiddel van beroep in cassatie is ingesteld. Terecht heeft het Hof tot uitgangspunt genomen dat degene die tegen een rechterlijke uitspraak het verkeerde rechtsmiddel aanwendt, in het algemeen moet worden verondersteld het volgens de wet openstaande rechtsmiddel te hebben willen benutten. De in 's Hof's overwegingen bedoelde rechtspraak betreffende het verkeerde rechtsmiddel tegen uitspraken, kan hier evenwel niet als aanknopingspunt dienen, omdat die maatregel ex artikel 36b lid 1 sub 4 Sr in verband met artikel 552f Sv ook bij afzonderlijke beschikking kan worden opgelegd, in welk geval beroep in cassatie openstaat. Nu het Hof heeft vastgesteld dat het rechtsmiddel was gericht tegen een bij vonnis uitgesproken verbeurdverklaring, en betrokkene ten tijden van de behandeling in hoger beroep geen verdachte of veroordeelde was, had het Hof het rechtsmiddel moeten aanmerken als een beklag dat door een belanghebbende, niet zijnde de verdachte of veroordeelde, binnen de in artikel 552b lid 2 Sv genoemde termijn is ingesteld tegen het vonnis waarbij de verbeurdverklaring is uitgesproken. Zodanig beklag wordt volgens artikel 552b lid 2 Sv behandeld door het gerecht dat in hoogste feitelijke aanleg beslissingen heeft genomen, in dit geval dus de Rechtbank. De Hoge Raad verstaat het hoger beroep aldus en bepaalt dat de stukken van het geding naar de griffier van de Rechtbank worden gezonden, opdat de Rechtbank de zaak op het bestaande klaagschrift zal berechten en afdoen.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 26-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ5391

Zaaknummer: 11/04466

Wetsartikelen: 36b lid 1 sub 4 Sr en 552f Sv

RECHTSPRAAK

Beklag - Indien buiten twijfel is dat de klager als eigenaar van het voorwerp moet worden aangemerkt en zich niet de situatie voordoet als bedoeld artikel 94a lid 3 of lid 4 Sv, dient het inbeslaggenomen voorwerp aan de klager te worden teruggegeven.

De Hoge Raad herhaalt rov. 2.15 uit HR 28 september 2012, LJN BL2823. Indien buiten twijfel is dat de klager als eigenaar van het voorwerp moet worden aangemerkt en zich niet de situatie voordoet als bedoeld artikel 94a lid 3 of lid 4 Sv, dient het inbeslaggenomen voorwerp aan de klager te worden teruggegeven. Onderzoek naar het belang van strafvordering is dan niet aan de orde. Het Hof heeft een onjuiste maatstaf aangelegd.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 26-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ5407

Zaaknummer: 12/03230 B

Wetsartikelen: 94 Sv

RECHTSPRAAK

Profijtontneming en schatting van het wederrechtelijk verkregen voordeel

De uitspraak moet de bewijsmiddelen vermelden waaraan de schatting van het wederrechtelijk voordeel is ontleend met weergave van de inhoud daarvan, voor zo ver bevattende de voor die schatting redengevende feiten en onderzoek. In beginsel staat geen rechtsregel eraan in de weg om die schatting uitsluitend op de inhoud van een (in het kader van een Strafrechtelijk feitelijk onderzoek opgesteld) financieel rapport te doen berusten. Nu uit de jurisprudentie van de Hoge Raad wel wordt afgeleid dat de uitspraak een (volledige) weergave dient te bevatten van de feiten en onderzoek waarop de in dat rapport gemaakte gevolgtrekkingen steunen, ziet de Hoge Raad aanleiding de aan de motivering te stellen eisen te verduidelijken. Indien en voor zover een in het financieel rapport gemaakte gevolgtrekking is ontleend aan de inhoud van 1 of meer wettige, voldoende nauwkeurig in dat rapport aangeduide bewijsmiddelen en die gevolgtrekking door/namens de betrokkene niet/onvoldoende gemotiveerd is betwist, kan de rechter bij de opgave van de bewijsmiddelen volstaan met de vermelding van (het onderdeel van) het financieel rapport als bewijsmiddel waaraan de schatting (in zoverre) is ontleend en het weergeven van die gevolgtrekking uit het rapport. Indien zo een gevolgtrekking wel voldoende gemotiveerd is betwist, dienen aan de motivering van de schatting van het wederrechtelijk voordeel nadere eisen te worden gesteld. In dat geval zal de rechter moeten motiveren op grond waarvan hij ondanks hetgeen daartegen is aangevoerd, die gevolgtrekking aanvaardt. Indien de rechter aan het financieel rapport of aan andere wettige bewijsmiddelen ontleende feiten en onderzoek, die hij bij zijn oordeel daaromtrent betreft en die redengevend zijn voor de schatting, in de overwegingen (samengevat) weergeeft onder nauwkeurige vermelding van de vindplaatsen daarvan, is aan de uit artikel 359 lid 3 Sv voortvloeiende verplichting voldaan. Gelet daarop kunnen in casu de bewijsmiddelen, bezien in samenhang met 's Hofs overwegingen, het oordeel dragen dat het door betrokkene wederrechtelijk verkregen voordeel kan worden begroot op € 163.507,78, en is aldus voldaan aan genoemde verplichting.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 26-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BV9087

Zaaknummer: 10/03319 P

Wetsartikelen: 359 lid 3 Sv

RECHTSPRAAK

Tenuitvoerlegging

Ingevolge artikel 14j lid 1, 2e volzin Sv staat tegen een beslissing tot tenuitvoerlegging voor zo ver zij geen deel uitmaakt van een uitspraak ter zake van andere strafbare feiten geen rechtsmiddel open. Dat brengt enerzijds mee dat het Hof veroordeelde terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard in zijn hoger beroep en anderzijds dat voor veroordeelde ook geen beroep in cassatie openstaat. De veroordeelde is niet-ontvankelijk.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 26-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ5401

Zaaknummer: 12/00615

Wetsartikelen: 14j lid 1, 2e volzin Sr

RECHTSPRAAK

Herziening

Blijkens zijn overwegingen heeft het Hof de vraag onder ogen gezien of het slachtoffer de Nederlandse taal voldoende machtig was om zonder bijstand van een tolk door de politie te worden gehoord en die vraag bevestigend beantwoord. Hetgeen in de herzieningsaanvraag wordt aangevoerd, is onvoldoende voor de slotsom dat het Hof daaromtrent tot een ander oordeel zou zijn gekomen en tot bewijsuitsluiting van de ten opzichte van de politie in de Nederlandse taal afgelegde verklaringen van het slachtoffer zou zijn overgegaan. Aanvraag kennelijk ongegrond. De Hoge Raad tekent aan dat in het sinds 1 oktober 2012 in werking getreden artikel 464a Sv het uitgangspunt van de wetgever is neergelegd dat raadsheren van de Hoge Raad die een beslissing hebben genomen over het eerder ingestelde cassatieberoep niet beslissen op een herzieningsaanvraag die later in dezelfde strafzaak wordt ingediend. Een redelijke uitleg van lid 1 van artikel 464a Sv, in overeenstemming met hetgeen in lid 2 is bepaald ten aanzien van de leden van het strafparket bij de Hoge Raad voor wie blijkens de toelichting een overeenkomstig uitgangspunt geldt, brengt mee dat de leden van de strafkamer die een inhoudelijke beslissing hebben genomen over het eerder ingestelde cassatieberoep bij voorkeur niet beslissen op een ontvankelijke herzieningsaanvraag die later in dezelfde strafzaak wordt ingediend.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 26-03-2013

ECLI: ECLI:NL:HR:2013:BZ5568

Zaaknummer: 12/01266 H

Wetsartikelen: 464a Sv

RECHTSPRAAK

***Valselijk opmaken KLM-pas door programmamaker
(onderzoeksjournalist)***

's Hofs oordeel dat de onzorgvuldigheden bij het samenstellen van de televisie-uitzendingen en het uitvoeren van het daaraan ten grondslag liggende onderzoek van onvoldoende gewicht zijn om verdachte een beroep op de bescherming van artikel 10 lid 1 EVRM te ontzeggen, is niet onbegrijpelijk en kan in cassatie niet verder worden getoetst. Het Hof is bij zijn oordeel dat een veroordeling wegens valsheid in geschrift in vereniging gepleegd een beperking van het recht op vrije meningsuiting oplevert die niet noodzakelijk is in een democratische samenleving kennelijk van het juiste uitgangspunt uitgegaan dat dit recht zich ook uitstrekt tot de vrijheid van nieuwsgaring, en dus tot het journalistieke onderzoek dat aan de uiteindelijke openbaarmaking ten grondslag ligt. Bij de beantwoording van de vraag of door strafvervolgning en veroordeling wegens een in het kader van dat onderzoek gepleegd strafbaar feit een noodzakelijke inbreuk wordt gemaakt op de journalistieke vrijheid van meningsuiting, moeten de plichten en verantwoordelijkheden van degene die met een beroep op die vrijheid dat feit pleegde worden meegewogen. Uit rechtspraak van het EHRM volgt dat journalisten in beginsel niet op basis van hun bescherming ex artikel 10 EVRM kunnen worden ontslagen van hun verplichting de door de strafwet getrokken grenzen in acht te nemen. Het door artikel 10 EVRM gewaarborgde recht op vrijheid van meningsuiting kan echter dwingen tot het maken van een uitzondering op dit uitgangspunt. Derhalve zijn journalisten bij hun werkzaamheden ten behoeve van de nieuwsgaring slechts onder bijzondere omstandigheden ontslagen van hun plicht zich aan de strafwet te houden. Bij de beoordeling van de toelaatbaarheid van de vervolging en van de strafbaarheid van het bewezenverklaarde feit naar aanleiding van het beroep op de journalistieke vrijheid van meningsuiting dient, vooropgesteld dat de journalist te goeder trouw en op grond van een accurate feitelijke basis handelt en betrouwbare en precieze informatie geeft in overeenstemming met de journalistieke ethiek, in hoger beroep de ernst van de inbreuk op de rechtsorde door overtreding van de strafrechtelijke norm, gelet op het belang van het geschonden voorschrift, te worden afgewogen tegen het maatschappelijk belang van de door het bewezenverklaarde feit voorbereide openbaarmaking, het daadwerkelijke nadeel dat door het bewezenverklaarde feit is ontstaan en de mate waarin de openbaarmaking daadwerkelijk op andere wijze had kunnen worden voorbereid. Het oordeel

van het Hof dat in casu veroordeling voor het door verdachte en zijn mededader gepleegde strafbare feit een beperking van het recht op vrije meningsuiting oplevert die niet noodzakelijk is in een democratische samenleving als bedoeld in artikel 10 EVRM, kan geen stand houden. Indien dat oordeel aldus begrepen moet worden dat het Hof doorslaggevend heeft geacht dat naar eigen opvatting van verdachte het vervalsen van de KLM-pas bij het voorbereiden van de uitzending een geschikt middel vormde om zijn journalistieke doel te bereiken, heeft het Hof niet de hiervoor genoemde maatstaf toegepast, en m.n. miskend dat moet worden onderzocht of er voor verdachte daadwerkelijk geen andere weg openstond om, zonder dit strafbare feit te begaan, de door hem beoogde openbaarmaking voor te bereiden. Indien het Hof die maatstaf niet heeft miskend is zonder nadere motivering, die ontbreekt, niet begrijpelijk dat het Hof uit de door hem vastgestelde omstandigheden heeft afgeleid dat voor verdachten geen minder vergaande methode bestond om hun doel te bereiken dan het vervalsen van de pas.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Diefstal

Voor diefstal is onder meer vereist dat dader zich een zodanige feitelijke heerschappij over het goed heeft verschaft dan wel dit zodanig aan de feitelijke heerschappij van de rechthebbende heeft onttrokken dat de wegneming als voltooid kan gelden. Het hof kon oordelen dat de verdachte door de zaagmachine en kabel te plaatsen op de laadvloer van zijn op het bouwterrein geparkeerde vrachtwagen, zich een zodanige feitelijke heerschappij over die goederen heeft verschaft dat de wegneming daarvan — in de zin van artikel 310 Sr — was voltooid.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Computervredereuk

Uit de wetsgeschiedenis van deze artikelen (Computercriminaliteit I en II) volgt dat een inrichting alleen als geautomatiseerd werk in de zin van genoemde wettelijke bepalingen kan worden aangemerkt indien zij geschikt is om drie functies te vervullen, te weten opslag, verwerking en overdracht van gegevens. Uit die wetsgeschiedenis volgt evenwel ook dat het begrip geautomatiseerd werk niet beperkt is tot apparaten die zelfstandig aan deze drievoudige eis kunnen voldoen. Ook netwerken bestaande uit computers en/of telecommunicatievoorzieningen heeft de wetgever onder het begrip 'geautomatiseerd werk' willen brengen, terwijl artikel 138a (oud) Sr ook toepasselijk is op delen van zulke geautomatiseerde werken. Het laatste heeft het Hof miskend door bepalend te achten dat verdachte zich geen toegang heeft verschaft tot beveiligde gegevens in de computer van X. Die omstandigheid sluit immers niet uit dat verdachte, handelend zoals in de ten laste leggingomschreven, zich met één of meer van de in artikel 138a lid 1 (oud) Sr omschreven middelen opzettelijk en wederrechtelijk toegang heeft verschaft tot een geautomatiseerd werk, of tot een deel van een geautomatiseerd werk, bestaande uit de aan X toebehorende computer, de door haar gebruikte – met een wachtwoord beveiligde – router, en de internetverbinding die met gebruik van deze apparaten tot stand kon worden gebracht.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Strafmotivering

Met de overweging dat de eventuele ongewenstverklaring van verdachte niet ter beoordeling van het Hof staat zodat het daarmee geen rekening kan houden, heeft het Hof als zijn oordeel tot uitdrukking gebracht dat de enkele mogelijkheid dat aan de uitkomst van deze strafzaak betekenis zal worden toegekend in verband met een bestuurlijke maatregel die het daartoe bevoegde gezag nog kan treffen, onvoldoende grond is voor het bepalen van een andere straf dan in verband met de vaststaande en door het Hof relevant geachte omstandigheden aangewezen is. Dat oordeel is niet onbegrijpelijk.

Datum uitspraak:

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Hetzelfde feit als bedoeld in artikel 68 Sr

De Hoge Raad herhaalt relevante overwegingen uit HR 1 februari 2011, LJN BM9102. In het onderhavige geval is zowel het verschil in de rechtsgoederen ter bescherming waarvan de onderscheiden delictomschrijvingen strekken als het verschil in de strafmaxima die op de onderscheiden feiten zijn gesteld, dermate groot dat er geen sprake kan zijn van hetzelfde feit in de zin van artikel 68 Sr. Het hof heeft dus terecht geoordeeld dat geen sprake is van een eerdere vrijspraak van 'dezelfde feiten' in de zin van artikel 68 Sr.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 25-09-2012

ECLI: ECLI:NL:HR:2012:BX5012

Zaaknummer: 11/01703

Wetsartikelen: 68 Sr